

Індивідуальна податкова консультація

Державна податкова служба України розглянула звернення Товариства щодо сум, які необхідно включати до складу доходу платника єдиного податку третьої групи, отриманих в рамках договорів доручення/агентських договорів/інших договорів, та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), повідомляє.

Товариство поінформувало, що є платником єдиного податку третьої групи зі ставкою 5 відс. та під час здійснення господарської діяльності укладає агентські договори, договори доручення.

Посилаючись на норми чинного законодавства, Товариство просить надати роз'яснення:

1. Якщо Товариство самостійно утримуватиме суму своєї винагороди за договором доручення/агентським договором/іншим договором, що має подібну правову природу, із суми коштів, отриманих ним від третіх осіб під час виконання такого договору та належних до перерахування контрагентів, то чи буде таке утримання винагороди за договором вважатися порушенням вимог норм п. 291.6 ст. 291 Кодексу, а саме негрошовою формою розрахунків чи бартером?

2. Якщо Товариство самостійно утримуватиме суму своєї винагороди за договором доручення/агентським договором/іншим договором, що має подібну правову природу, із суми коштів, отриманих ним від третіх осіб під час виконання такого договору та належних до перерахування контрагентів, то чи правильним є висновок про те, що датою отримання доходу Товариством в цьому разі буде дата складання Акту приймання-передачі послуг, в якому визначається сума винагороди?

Щодо першого питання

Згідно з п. 291.6. ст. 291 Кодексу платники єдиного податку третьої груп повинні здійснювати розрахунки за відвантажені товари (виконані роботи, надані послуги) виключно в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій).

Відповідно до п.п. 14.1.10 п. 14.1 ст. 14 Кодексу бартерна (товарообмінна) операція - це господарська операція, яка передбачає проведення розрахунків за товари (роботи, послуги) у негрошовій формі в рамках одного договору.

Грошова форма розрахунку – це розрахунок коштами як у готівковій (формі грошових знаків) так і безготівковій формі (записів на рахунках у банках).

Негрошові форми розрахунку – це різні способи погашення взаємних фінансових зобов'язань без використання коштів. До таких розрахунків належать, зокрема, бартерні операції, розрахунки вексями, договір переуступки прав вимоги, зарахування зустрічних вимог, тощо.

Отже самостійне утримання Товариством належної йому винагороди за надані послуги, виконані роботи за договорами доручення, комісії, транспортного експедирування або за агентськими договорами, з отриманих від

покупців коштів не підпадає під поняття негрошової форми розрахунків або бартерної (товарообмінної) операції.

Щодо другого питання

Пунктом 292.4. ст. 292 Кодексу визначено, що до складу доходу включається сума отриманої винагороди повіреного (агента) лише у разі надання послуг, виконання робіт за договорами доручення, комісії, транспортного експедирування або за агентськими договорами.

За договором доручення одна сторона (повірений) зобов'язується вчинити від імені та за рахунок другої сторони (довірителя) певні юридичні дії. Правочин, вчинений повіреним, створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки довірителя (ст.1000 Цивільного кодексу України (далі – ЦКУ)).

Повірений має право на плату за виконання свого обов'язку за договором доручення, якщо інше не встановлено договором або законом. Якщо в договорі доручення не визначено розміру плати повіреному або порядок її виплати, вона виплачується після виконання доручення відповідно до звичайних цін на такі послуги (ст. 1002 ЦКУ).

За договором комісії одна сторона (комісіонер) зобов'язується за дорученням другої сторони (комітента) за плату вчинити один або кілька правочинів від свого імені, але за рахунок комітента (частина перша ст. 1011 ЦКУ).

Комітент повинен виплатити комісіонерові плату в розмірі та порядку, встановлених у договорі комісії (частина перша ст. 1013 ЦКУ).

За договором транспортного експедирування одна сторона (експедитор) зобов'язується за плату і за рахунок другої сторони (клієнта) виконати або організувати виконання визначених договором послуг, пов'язаних з перевезенням вантажу (частина перша ст. 929 ЦКУ).

Розмір плати експедиторові встановлюється договором транспортного експедирування, якщо інше не встановлено законом. Якщо розмір плати не встановлений, клієнт повинен виплатити експедитору розумну плату (частина перша ст. 931 ЦКУ).

Комерційне посередництво (агентська діяльність) є підприємницькою діяльністю, що полягає в наданні комерційним агентом послуг суб'єктам господарювання при здійсненні ними господарської діяльності шляхом посередництва від імені, в інтересах, під контролем і за рахунок суб'єкта, якого він представляє (ст. 295 Господарського кодексу України).

Особливості застосування спрощеної системи визначено гл. 1 розд. XIV Кодексу.

Відповідно до п.п. 2 п. 292.1 ст. 292 Кодексу доходом платника єдиного податку для юридичної особи є будь-який дохід, включаючи дохід представництв, філій, відділень такої юридичної особи, отриманий протягом податкового (звітного) періоду у грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній п. 292.3 ст. 292 Кодексу.

Датою отримання доходу платника єдиного податку є дата надходження коштів платнику єдиного податку у грошовій (готівковій або безготівковій) формі, дата підписання платником єдиного податку акту приймання-передачі безоплатно отриманих товарів (робіт, послуг) (п. 292.6 ст. 292 Кодексу).

Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку третьої групи є календарний квартал (п. 294.1 ст. 294 Кодексу).

Таким чином, суми винагороди Товариства за договорами доручення, комісії, транспортного експедирування або за агентськими договорами включаються ним для цілей оподаткування єдиним податком до складу доходу та податкової декларації у кварталі, в якому відбулось їх надходження на розрахунковий рахунок підприємства.

Додатково повідомляємо, що п. 52⁸ підрозд. 10 розд. XX Перехідні положення Кодексу тимчасово, на період по останній календарний день місяця (включно), в якому завершується дія карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України на всій території України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), зупиняється перебіг строків, встановлених, зокрема ст.ст. 52 і 53 Кодексу щодо надання контролюючими органами індивідуальних податкових консультацій в письмовій формі.

Індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію (п. 52.2 ст. 52 Кодексу).